

ZLATNE RUKE

SEN MALO 1843.

Ko je onaj čovek s
bankarom *Fersom*?
Čini mi se da ga nikad
nisam video.

Iskreno govo-
reći, dragi moj,
niko zapravo ne
zna ko je on.

Kako
to?!

Zna se samo da se
iskrcao u Sen Malou pre
manje od mesec dana u
pratnji afričke služavke i
sa ogromnim prtljagom.

To je poljski ple-
mić. Grof Mješko
Skarbek.

Tek što je kročio
na tlo, čovek je
iznajmio kočiju
za *Pariz*.

Odmah po dolasku u glavni grad, grof je pohitao da iznajmi prostran stan i zatvorio se u njega na dve nedelje.

Kako ste, dodavola, saznali sve to?

Pariz je jedno veoma skupo selo, a grofova sluškinja se prepustila malim ispovestima dok je obavljala kupovinu za svog gospodara.

Tek nakon dve nedelje samoće grof je najzad izašao iz kuće...

...kako bi posetio bankara *Ferata*, koji ga je lično dočekao.

U svakom slučaju, dan nakon tog susreta *Fera* se preobrazio u njegovog savršenog vodiča za pariski mondenski život.

Vi kao da ne verujete. Pogledajte!

Lično?! Svi, međutim, znaju da je, osim na izložbama slika, starom medvedu nemoguće prići.

Fera upravo predstavlja grofa Nortbruku!

O tome sam vam pričao. Na neprestanoj su turneji.

Gospodine grofe, dozvolite mi da vam predstavim **Danijela Nortbruka**, koji spada među najistaknutije i najpromišljenije trgovce umetničkim delima u Parizu.

Fera, vi ste podli laskavac. Ne verujte ni u polovinu onoga što čujete od njega. Gospodine... grofe?

Skarbek. Grof Mješko Skarbek.

Rečeno mi je da odnedavno razgledate izložbe slika uoči otvaranja. Čemu dugujemo takvu čast, grofe?

Pa, recimo da sam poslovan čovek koji mnogo putuje i koga privlače skrivena čudesa Pariza...

Saznao sam da imate najveću kolekciju dela **Lujja Polija**, čuvenog slikara koji nas je prerano napustio.

Zapravo, pored retkih slika koje sam već prodao, posedujem celokupno **Polijevo** delo.

Uostalom, pristao sam da se na ovoj izložbi prikaže nova slika, nepoznata javnosti. Da li biste hteli da je otkrijete?

Sa ogromnim zadovoljstvom, gospodine Nortbruce.

Divite se!

Je si li ti
Magdalen?

Zašto te
zanima?

Moj
gospodar
bi želeo da
te naslika.

Pre deset godina
sam odlučila da više
ne poziram. Zašto
bih sad promenila
mišljenje zbog tvog
gospodara?

Vidim naj-
manje jedan
razlog.

Lezi na krevet, stavi povez preko
očiju i prepusti se radu bez reči. Mom
gospodaru je potrebna tišina za rad.

I... evo!

Možeš da dođeš da vidiš, Magdalen.

To... to nije moguće... taj stil...

Vi ste Luj?!
Luj Poli?!
Ti si... To
si ti, Luje?

Oh, Luje! Hoćeš li ikada moći da mi oprostiš? Kad bi samo znao koliko sam te volela...

Znam,
Magdalen,
znam.

Ostario sam za ovih jedan-
aest godina. Moje telo i lice
su mnogo propatili. Čak mi
se i glas promenio zbog
ove opekotine na grlu...
Ali da, to sam ja!

Ali... ti nisi mrtav,
gde si nestao? Šta
si radio svih ovih
godina, Luje?

Šta sam
radio?

Oooh!

Evo
šta sam
radio!

Ovo je divno, *Luje*! Tvoj stil,
tvoje boje... Ovo je takođe... Ne!
Ovo je još jače nego ranije!

Kako želim što se sve
ono desilo. Kad bih
samo mogla da se
vratim u prošlost...

Niko nema moć da menja prošlost, *Magdalen*. Ostaje samo da se gradi budućnost. I baš zbog toga moram da ispravim nepravdu.

Nortbruk mora da plati za izdaju, a industrijalci *Kursel* i *Mosar* za pokvarenost. I planiram da iskoristim tu dvojicu kako bih se osvetio prvom.

Za to si mi
ti potrebna.

Sve što
želiš, *Luje*...
SVE!

Odlično. Najpre
ćeš mi ispričati sve
što znaš i uputiti
me u svakodnevne
događaje. To
je osnovno.

Kasnije ću ti reći
šta moraš da
radiš... od sutra.

Dobar dan, gospodiце.
Da li biste mogli bez
odlaganja da predate ovaj
paket gospodinu *Kurselu*?
Videćete da će odmah
pronaci vremena
da me primi.

Pa... dobro,
gospodo.
Videću šta
mogu da
učinim.

Pa... gospodo?
Gospodin *Kursel*
će vas primiti.

Dobro,
gospodiće,
sledicu vas.

Gde ste našli ovo
navodno platno
Luja Polija,
gospodo?
I, pre svega,
ko ste vi?

Dakle, ne sećate me se, gospo-
dine *Kursele*? Sad sam u službi
grofa *Mješka Skarbeka*,
poslovnog čoveka iz Poljske...
koji poseduje 227 slika
Luja Polija.

Molim?!?

NEMOGUĆE! To je nemoguće!
Slike o kojima mi pričate su
lažne! Nije moguće da je
drugačije!

Znam da vam se
Danijel Nortbruk
oduvek kleo da
poseduje sve slike
Luja Polija, ali to je
laž. Postoji još mnogo
drugih. Donela sam
vam dva dokaza,
koja sam
pozajmila.

Prvi dokaz je slika koja potiče iz kolekcije grofa **Skarbeka**. Poznajte dobro, baš kao i ja, **Poljev** potpis. U donjem desnom uglu svakog platna jasno se vidi tipičan otisak slikarevih prstiju kao njegov potpis.

Drugi dokaz sam ja. Poznavala sam **Luja Polija** bolje nego iko drugi i mogu vam potvrditi da je on zaista naslikao mnogo više slika nego što **Nortbrik** pretpostavlja.

A šta mi dokazuje da ste ga vi tako dobro poznavali?!

Znam da vi posedujete jednu vrlo erotiknu sliku pod nazivom „**KAPA**“. Spremna sam da se opkladam da je ovde.

Za... zaista. Okačena je iza pokretnog ogledala iznad kamina.

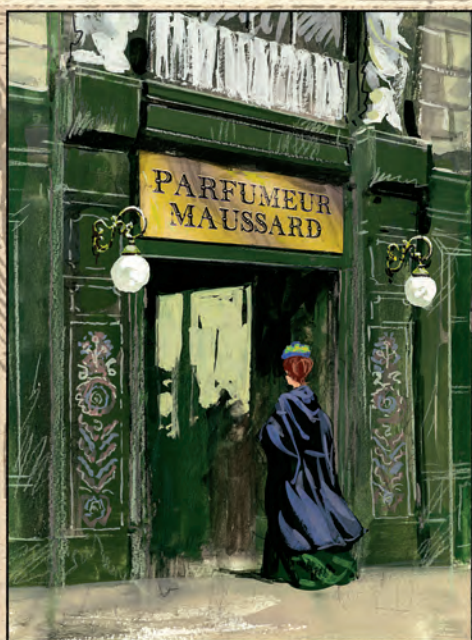
Otkrijte svoje platno i vratite se da sednete na kauč. Možete biti sigurni da ne gledam ka vašem kaminu, zar ne?

Onda, kažite mi, gospodine **Kursele**...

Prepoznajete li me sada?

Evo je.

Ja ću je sačekati.
Ostavićeš nas,
Violet.

Ali... Mislila
sam...

I ne budi ljubomorna, molim te.

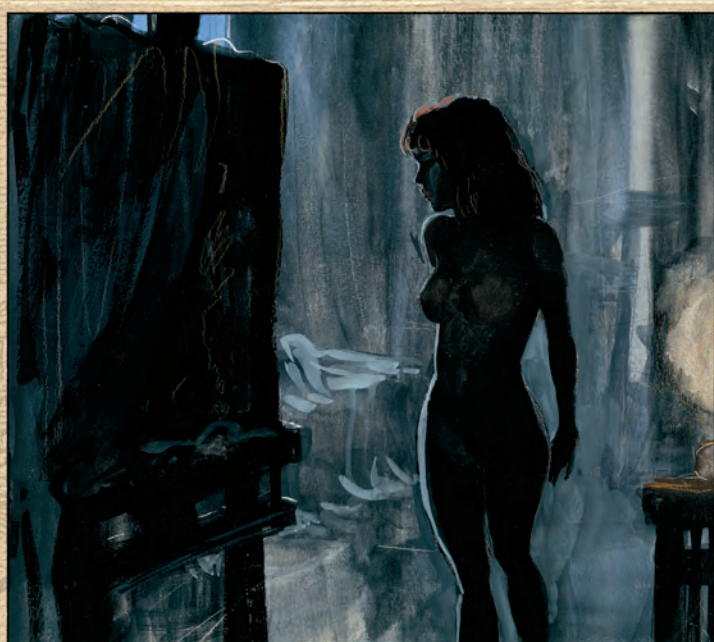
Gospodin grof
vas očekuje u svom
ateljju, gospodo.

Lujje? Bićeš srećan!
Sve se odvijalo upravo
onako kako si pred-
video. Biće ovde su-
tra u deset sati.

Lujje,
jesi li tu?

CLAC!

Izvini. Nisam
želela da budem
indiskretna...